

saa Øvelser i andre Fag, og da navnlig saadanne, som Udvalget har ønsket optaget blandt Pastoralseminariets Undervisningsfag, og som det kan være af Betydning for de vordende Præster at have noget Kendskab til. Ministeriet maa derfor meget ønske, at der i Finansaaret 1917—18 stilles et Beløb af 1 200 Kr. til dets Raadighed til Honorarer for Lærere, som i Efteraarssemestret 1917 kunde holde Forelæsninger over enkelte af de Fag, som Udvalget bringer i Forslag. Afgørelsen af, hvilke Forelæsninger der skal holdes, og hvilke Lærere der skal opfordres til at holde disse Forelæsninger, bør formentlig træffes af Ministeriet efter Indstilling fra Pastoralseminariets Direktion. Man tænker sig dette gjort som et Forsøg, saaledes at det efter den Tilslutning, disse Forelæsninger møder hos de teologiske studerende og Kandidater, bliver at tage op til nærmere Overvejelse, om der senere bør fortsættes i samme Retning.

Ministeriet maa derhos finde det ønskeligt, at der, ligesom der allerede er foreslaaet en Lønningsforbedring for Læreren i Messesang ved Pastoralseminariet, ogsaa gives de øvrige Lærere ved samme mindre Forhøjelser af deres Lønninger, nemlig 800 Kr. til Læreren i Pastoralteologi og 400 Kr. til hver af Seminariets to andre Lærere.

I Henhold til det saaledes anførte tillader jeg mig at anmode det ærede Finansudvalg om til 3die Behandling af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1917—18 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 18 A. II. D. 11. Udgifter ved Pastoralseminariet.
Summen forhøjes med 2 800 Kr., hvoraf 1 200 Kr. ekstraordinært.

TH. POVLSEN.

Til Folketingets Finansudvalg.

V. Holbøll.

154

Kirkeministeriet. København, den 27. Februar 1917.

Ved de i Henhold til Lov indeholdende nogle Bestemmelser vedrørende Folkekirkens Præsters Lønningsforhold af 14. Marts 1913 og de dertil knyttede administrative Bestemmelser, jfr. særlig Anordning om Vedligeholdelse af Præstegaarde m. m. af 14. November 1913 § 1, 2det Stykke, givne Regler for Udredelsen af Omkostningerne ved delvise Fornyelser, Ombygninger og Nybygninger ved Præstegaarde, der hører til Embeder, som er kommet ind under den nye Lønningsordning, eller hvis Indehavere faar Tilskud i Henhold til den citerede Lov § 1, Litra i, er der indført saa store Forandringer med Hensyn til Præsteembedernes Økonomi, at det i langt højere Grad end tidligere — da de paagældende Omkostninger altid kom til at paahvile de vedkommende Embedsindehavere personlig — bliver nødvendigt for det offentlige at have Indseende med paa den ene Side, at Præstegaardene ved den Præsterne selv paahvilende almindelige Vedligeholdelse holdes i tilbørlig synsforvarlig Stand, saa at økonomiske Værdier ikke gaar tabt ved en uforvarlig eller utilstrækkelig Vedligeholdelse, og paa den anden Side, at der ikke paaføres Lønningsfondene Udgifter, som ikke kan anses for strengt nødvendige, saavel som at de nødvendige Udgifter for Lønningsfondene saa vidt muligt i de enkelte Aar holdes indenfor et saadant Beløb, at den samlede Udgift ved Præstegaardenes Vedligeholdelse ikke bliver uoverkommelig for disse eller paafører dem unødige store Gældsforpligtelser. Dette gælder ikke alene for de Embeders Vedkommende, der falder ind under en af de to for nævnte Kategorier, men ogsaa Embeder, der endnu helt er under den gamle Lønningsordning, idet dels Optagelsen af Embedsllaan paa disse kan bevirke, at Embedsindtægten for Embedets øjeblikkelige Indehaver gaar ned saaledes, at han bliver berettiget til Tilskud fra Lønningsfonden i Henhold til Lønningslovens § 1, Litra i, og dels Ledighed i Embedet kan bevirke, at et Embedsllaans Forrentning og Afdragning, som hidtil paahvilede Embedets Indehaver, helt eller delvis gaar